

چیستی نظام سلطه و چگونگی مقابله با آن (از دیدگاه مقام معظم رهبری)

* علی محمدزاده^۱

تاریخ پذیرش: ۹۷/۰۲/۴

تاریخ دریافت: ۹۶/۱۰/۱۱

چکیده

جهان در دو قرن اخیر شاهد توسعه و پیشرفت‌های شگرف و چشم‌گیری در حوزه‌های مختلف علمی، اقتصادی، سیاسی، فرهنگی و اجتماعی بوده است. سرعت این پیشرفت‌ها از نیمه دوم قرن بیستم تا امروز بطور روزافزونی تشدید گردیده است. حاصل این پیشرفت و تکامل اگر چه به نوآوری‌ها و تسهیلات و امکانات شگرفی منجر شده است و تحولات بنیادی در ابعاد مختلف زیست اجتماعی را سبب شده است، اما به همان نسبت و بلکه بیشتر بر معضلات جهانی و روابط اجتماعی ممل افزوده و در سطح کلان سیاست بین الملل را با مصائب و مشکلات عدیده‌ای روپرتو ساخته است. از دیدگاه مقام معظم رهبری سامان و صورتبندی که این وضعیت از سیاست جهانی و روابط بین المللی ترسیم نموده است، ساختاری است که از منظر ایشان به «نظام سلطه» تعبیر می‌شود. این مقاله به سه سوال چیستی نظام سلطه، چرایی و علل شکل گیری آن و راه حل و چگونگی مقابله با آن از منظر اندیشه آیت الله خامنه‌ای پاسخ می‌دهد. و به این نتیجه میرسد که سلطه‌گری، و سلطه‌پذیری بعنوان ماهیت اصلی نظام سلطه حاصل سوء استفاده علمی و عدم پاییندی به ارزش‌های ادعایی غربی-آمریکایی است که آنان را به جهان خواری و استعمار و استثمارگری سوق داده است. راه مقابله با این انحراف و سلطه‌گری را ایشان در بکارگیری سیاست‌ها و شیوه‌های متعددی جستجو می‌نمایند که بازگشت به هویت و ایمان اسلامی (برای مسلمانان)، تلاش برای کسب استقلال علمی، فرهنگی، اقتصادی و سیاسی و مبارزه و مقاومت در برابر سلطه گران از جمله آنها می‌باشد.

کلمات کلیدی: مقام معظم رهبری، نظام سلطه، سلطه فرهنگی، سلطه سیاسی، سلطه اقتصادی و سلطه علمی.

^۱- دکترای علوم سیاسی از دانشگاه تربیت مدرس و مدرس دانشگاه

مقدمه

در هنگامه رقابت و انحصار طلبی دو ایدئولوژی لیبرالیسم و سوسیالیسم و قطب بندی جهان به دو بلوک شرق و غرب در اوخر دهه هفتاد قرن بیستم میلادی، ایران دستخوش حوادثی عظیم بود که به پیروزی انقلاب اسلامی انجامید. این انقلاب از همان آغاز با نفی ایدئولوژی‌های لیبرالیسم و سوسیالیسم راه و مسیر جدیدی را متفاوت از نظام‌های حاکم جهانی فرا روی مبارزان و ملل تحت ستم نهاد. در واقع انقلاب اسلامی در ایران به رهبری امام خمینی(ره) امر سیاسی را در بازگشت به امر قدسی و حکومت مبتنی بر دین تفسیر نمود که می‌تواند الگویی قابل اجرا در گستره جهان اسلام و بعنوان بدیلی برای حکومتهای سکولار و نیز غیر دموکرات باشد. آن‌تونی گیدنر جامعه‌شناس مشهور انگلیسی معتقد است:

« دیدگاهی که مارکس، دورکیم و ماکس وبر در آن سهیم بودند این بود که دین سنتی بیش از پیش در دنیای مدرن به صورت امری حاشیه‌ای در می‌آید و دنیوی شدن فرایندی اجتناب ناپذیر است. از این سه فقط ماکس وبر می‌توانست حدس بزند که یک نظام دینی مانند اسلام ممکن است تجدید حیات عمده‌ای پیدا کند و پایه تحولات مهم سیاسی در اوخر قرن بیستم شود و آن چیزی است که در دهه ۱۹۸۰ در ایران رخ داد» (گیدنر، ۱۳۸۷: ۵۱۶).

جان فوران از پژوهشگران مطرح حوزه انقلاب، معتقد است که انقلاب ایران خانم اسکاچ پل (از محققان و نظریه پردازان بنام مطالعه انقلاب‌ها) را وا داشت تا در تحلیل خود بپذیرد که این حداقل یک انقلاب بود که آرمان‌ها و اساساً اسلام باعث تحریک

کنشگران انقلابی شد(فوران، ۱۳۸۲: ۲۷۱). براستی این یک منظومه متعالی و معنایی بود که باسته های شکل گیری یک نظام سیاسی متفاوت با نظام های موجود را در درون خود داشت و آن را بحبوحه و اوج تاخت و تاز نظام دو قطبی عنوان بدیل سوم به نمایش گذاشت.

امام خمینی(ره) با انقلاب اسلامی و احیای اسلام بنیاد تفکر غربی را به چالش کشید و بدیلی را در برابر سیطره چندین قرن ایدئولوژی های غربی و شرقی بنیاد نهاد. واقعیت دیگری را که آنتونی گیدنر عنوان می کند این است که احیا گری اسلامی را نمی توان صرفا بر اساس ملاحظات مذهبی درک کرد. این جنبش تا حدی نشان دهنده واکنشی علیه تاثیر غرب و یک جنبش ابراز هویت ملی یا فرهنگی است(گیدنر، ۱۳۸۷: ۵۱۸). در حقیقت انقلاب اسلامی ایران با تکیه بر دین و معنویت و اراده الهی در عرصه سیاست، جوهر اصلی تفکر جدید غربی یعنی سکولاریسم و اومانیسم را به چالش کشید و توانست شالوده های سیاسی، هویتی و فرهنگی نظامی را پایه گذاری نماید که سیاست ورزی و الگوهای رفتاری قدرت ها و نظام های سیاسی بویژه نظام سرمایه داری غرب را به چالش بکشد.

حضرت آیت الله خامنه ای با شناخت دقیق سیاست بین الملل و کنش کارگزاران تمامیت خواه لیبرال دموکراسی در زوایای مختلف، اهداف، استراتژی ها و برنامه های آنان در گستره جهان را به چالش کشیده اند. تا آنجا که به این تحقیق مربوط می شود ایشان وجه سلطه گری مدرنیت غرب را در سویه های مختلف سیاسی، فرهنگی، اقتصادی و علمی آشکار نموده و از آن عنوان نظام سلطه یاد می کنند. این مقاله به سه سوال چیستی نظام سلطه، چرایی و علل شکل گیری آن و راه حل و چگونگی مقابله با آن از منظر اندیشه آیت الله خامنه ای پاسخ می دهد. بنابراین رویکرد اندیشه شناسی منطق عملی (دروني) توماس اسپریگنر را هم از منظر شیوه پرداختن به موضوع و هم از ۲۱۵ منظر تحلیل نظام سلطه در گستره جهانی مناسب تشخیص می دهد.

چارچوب نظری: رهیافت اندیشه شناسانه منطق عملی (درونی) اسپریگنر

نظر به نگاه انتقادی و آسیب شناسانه مقام معظم رهبری به سیاست حاکم بر نظام بین الملل و اینکه چرا ایشان «نظام سلطه» را برای توصیف، تحلیل و استمرار وضعیت جاری جهان بکار می‌گیرند؟ رهیافت اندیشه شناسانه منطق عملی (درونی) اسپریگنر، اعتبار بیشتری برای تحلیل نظام سلطه دارد. اسپریگنر مراحلی را که در نهایت به یک نظریه ختم می‌شود، ابتدا در چهار مرحله مطرح می‌سازد: نخست منطق عملی از مرحله‌ای آغاز می‌کند که اندیشمند سیاسی بحران سیاسی و بی‌نظمی در زندگی سیاسی را دریافته است، بنابراین مشاهده بی‌نظمی‌ها (اسپریگنر، ۱۳۷۹: ۳۹) و آشفتگی‌ها در جامعه او را وادار به شناسایی علل این بی‌نظمی‌ها می‌کند و از اینجا مرحله دوم منطق عملی، یعنی تشخیص علل و ریشه‌های بحران، آغاز می‌گردد. در این مرحله باید به مطالعه دقیق در علل بی‌نظمی و کارکرد نادرست اوضاع سیاسی مشاهده شده پرداخت. در این مرحله این سؤال مطرح می‌شود: آیا مشکل مطرح شده ریشه سیاسی دارد؟ (اسپریگنر، ۱۳۷۹: ۸) البته اسپریگنر خاطر نشان می‌سازد که، علت سیاسی، علت عمومی است نه فردی و قراردادی است و نه طبیعی، یعنی ریشه مشکل از آنهایی است که به جامعه مربوط می‌شود و نه به تأثیرات ذهنی فرد. مشکل محصول شرایطی است که انسان

میتواند آنرا تغییر بدهد و پدیده‌ای طبیعی نیست. (اسپریگنر، ۱۳۷۹: ۱۱۸)

در مرحله سوم نظریه پرداز می‌کوشد تصویر یک نظم سیاسی را که در زمان او وجود ندارد، ترسیم کند و بالاخره در مرحله چهارم، رهیافت منطق عملی، ارائه راه حل است، و نظریه پرداز... به وجهی مشکل مطرح شده را حل و فصل می‌کند. اسپریگنر اعتراف می‌کند که، مواردی هم هست که توصیه‌ها واضح و نظام یافته نیستند. (اسپریگنر، ۱۳۷۹: ۴۰) مرحله سوم این رهیافت تا حدودی خیالی و آرمان گرایانه جلوه می‌کند، از اینرو، اسپریگنر آنرا در مرحله چهارم ادغام کرده و بطور کلی از سه مرحله، مشاهده بی‌نظمی، علل، و ارائه راه حل در کتاب خویش، نام می‌برد. در کل باید گفت که به

نظر اسپریگنر، نظریه‌های سیاسی محصول شرایط عینی هستند و ریشه در نیازهای بشری دارند.

با الهام از بیانات رهبری منظور از "نظام" در این تحقیق روابط متقابل و پیچیده و منظم درون یک مجموعه از عناصر(بازیگران بین المللی) می باشد که به یک ساختار منسجم بین آن عناصر انجامیده است. بازیگران عمدۀ نظام بین الملل تحول و پویایی سیاست بین الملل را به گونه ای مدیریت نموده‌اند که بازخورد و نتیجه آن به شکل گیری نظام سلطه انجامیده است. این پژوهش رویکرد اسپریگنر را در گستره نظام بین الملل بکار می‌گیرد و بر مبنای دیدگاه‌های رهبری معظم انقلاب در باره نظام سلطه ضمن تعریف مفاهیم اساسی ابتدا شناسایی نارسانی‌ها و بی‌نظمی‌های حاکم بر نظام بین الملل را شناسایی نموده سپس به ریشه یابی و علل این بی‌نظمی‌ها می‌پردازد و سرانجام درمان و ارائه راه حل از دیدگاه ایشان را مورد توجه قرار می‌دهد.

۱. مشاهده بی‌نظمی(تشخیص درد)

۱- نگاه هستی شناسانه به ماهیت و زوایای نظام سلطه(چیستی نظام سلطه)
مقام معظم رهبری ساختار شکل گرفته در نظام بین الملل را تحت عنوان "نظام سلطه" ارزیابی نموده و در موارد متعددی به طرح سوال در ماهیت و چیستی نظام سلطه پرداخته و زوایای آنرا آشکار نموده‌اند از جمله :

« امروز جهان از قطب‌های سلطه تشکیل شده است؛ مجموعه‌هایی که بر روی هم متأسفانه یک نظام سلطه‌ی جهانی را در این دوران به وجود آورده‌اند. نظام سلطه چیست؟ نظام سلطه این است که بعضی از کشورهای دنیا سلطه‌گر و بعضی از کشورهای دنیا سلطه‌پذیرند»(بیانات در اجتماع بزرگ مردم اراک ۱۳۷۹/۷/۲۴).

در فرازی دیگر معتقدند:

«نظام سلطه به معنای آن است که در روی زمین، ملت‌ها به دو گروه تقسیم

شوند: یک گروه سلطه‌گر، و یک گروه سلطه‌پذیر. دولت‌های استکباری عادت کرده‌اند که سلطه‌گری کنند، زور بگویند، در اقتصاد ملت‌ها، در فرهنگ ملت‌ها، در سیاست‌ورزی ملت‌ها، در تربیت ملت‌ها، در سبک زندگی ملت‌ها، از سر استکبار و سلطه‌طلبی دخالت کنند؛ همه‌چیز دنیا در اختیار آنها باشد»(بيانات در دانشگاه افسری و تربیت پاسداری امام حسین

عليه السلام، ۱۳۹۳/۲/۳)

در این فراز رهبری انقلاب سلطه‌گری را همه جانبه می‌دانند که در ابعاد سیاسی، اقتصادی، فرهنگی، اجتماعی نمود دارد. ایشان سلطه‌پذیری را همتراز سلطه‌گری می‌دانند که به همان نسبت نامطلوب است به عبارتی آنها دو روی یک سکه اند:

«امروز در دنیا نظام سلطه حاکم است؛ این یک نظام جهانی است. تسلط نظام سلطه بر دنیا و زندگی بشر، دو طرف دارد: یک طرف، سلطه‌گرها که همان ابرقدرت‌هایند؛ و طرف دیگر، دولتهای سلطه‌پذیر هستند که دخالت‌های وقیحانه و گستاخانه ابرقدرت‌ها را قبول می‌کنند؛ اینها هم خودشان شریک جرمند»(بيانات در مراسم بیعت اقشار مختلف مردم ۱۳۶۸/۴/۲۵).

همینطور:

«نظام سلطه یعنی این که در دنیا یک امپراتوری قدرت وجود دارد، متشكل از طرفهایی. در مقابل آنها، منابع ثروت متعلق به ملت‌ها وجود دارد. رابطه‌ی بین این دو قطب، رابطه‌ی سلطه است؛ سلطه‌گر و سلطه‌پذیر. او سلطه‌گری می‌کند؛ ملت‌هایی هم که یا خاکشان، یا آشیان، یا نفت‌شان، یا منابع‌شان، یا موقعیت سوق‌الجیشی‌شان مورد نیاز آن مرکز قدرت است، باید سلطه‌پذیر باشند و آنچه را که او لازم دارد و منافعش تأمین می‌شود، تقدیم او کنند»(بيانات در دیدار کارگزاران نظام ۱۳۸۳/۶/۸).

ساخت‌روزی

بچه
بزرگ
نیازمند
نیازمند
نیازمند
نیازمند
نیازمند

بنابراین اگر سلطه‌گری مشی ماهیتی و هویتی دولت‌های استکباری است، اما قبول سلطه از طرف دولت‌های ضعیف تر آنان را در امر سلطه‌گری تشویق می‌کند. به عبارت دیگر فلسفه وجودی نظام سلطه استمرار این ماهیت دوگانه و البته روابط متقابل

بین آنهاست.

آیت الله خامنه‌ای سپس به ویژگی‌ها و ساختار نظام سلطه اشاره می‌نمایند:

«یک گفتمان ظالمانه، زورگویانه، متکبرانه و خودخواهانه است از سوی قدرت‌های انحصار طلب عالم، قدرت‌های سلطه‌گر عالم که متکی به بنگاه‌های اقتصادی بزرگ جهانند؛ همیشه‌ی دنیا بوده‌اند، امروز هم هستند؛ در گذشته با صراحت و وقارت آشکار زبانی، حقیقت خودشان را نشان می‌دادند؛ امروز در پوشش‌های گوناگون الفاظ زیبا، مثل حقوق بشر، مثل عدم خشونت و امثال این‌ها، منافقانه و ریاکارانه کار خودشان را پیش می‌برند» (بیانات در دانشگاه افسری و تربیت پاسداری امام حسین علیه السلام ۹۴/۲/۳۰).

جالب اینجاست که آمریکایی‌ها حتی در راهبردهای امنیتی خود از جمله راهبرد امنیت دفاعی آمریکا در سال ۲۰۰۶ آشکارا ارزش‌های مورد علاقه بشریت را در حیطه مسئولیت جهانی کشورشان تعریف می‌کنند: ما مسئولیت داریم آزادی انسانی را ارتقاء بخشیم. ایالات متحده از آزادی در هر نقطه جهان حمایت خواهد کرد (یزدان فام، ۱۳۸۷: ۲۴۱) آنها مدعی‌اند که دموکراسی را همچون کالایی آمریکایی از سر لطف به سایر نقاط جهان می‌بخشند: ما بانی گسترش دموکراسی در خاورمیانه بزرگ شده‌ایم (یزدان فام، ۱۳۸۷: ۲۴۱) اینکه کدام دموکراسی و در کدام کشورهای خاورمیانه ابتکار آمریکایی هاست و چه آرامش و ثبات سیاسی را به ارمغان آورده است؟ براستی جای سوال دارد.

از نظر رهبری ظلم و تبعیض نظام سلطه نوع بشریت را نشانه رفته است:

«در این که ظلم هست، در این که تبعیض هست، در این که منطق دوگانه بر قدرت‌های مسلط جهان حاکم است، مگر شکی وجود دارد؟ ظلم بارزی که امروز بر مجموعه‌ی بشریت دارد میرود، مشهود همه است. ظلم ۲۱۹ قدرت‌های مسلط بر ملت‌هایی که دستشان از امکانات دفاعی خالی است،

جلوی چشم همه است؛ این را مشاهده می‌کنید. ... مسئله‌ی امروز اروپا، گره‌گشائی از مردم نیست؛ گره‌گشائی از بانکدارهاست، از سرمایه‌دارهاست، از صاحبان ثروت‌های کلان است. آحاد بشر، نوع پسر، برای قدرت‌های مسلط مطرح نیستند. اینها یک حقایقی است که در دنیا وجود دارد؛ خب، بشریت فکر کند ببیند منشأ این کجاست؟ منشأ، نظام سلطه است.» (بیانات

در دیدار مسئولان نظام و سفرای کشورهای اسلامی ۹۱/۳/۲۹)

«بطور کلی ایشان نظام جهانی را همان نظام سلطه می‌دانند که ساختار استکباری و ظلم شاخصه رفتاری آن است» (بیانات در دیدار نخبگان جوان دانشگاهی ۱۳۸۷/۶/۵).

این سلطه‌گری موسع وهمه جانبه است :

«امروز دستگاه‌های پنهان و آشکار قدرت - چه در زمینه‌های اقتصادی، چه در زمینه‌های نظامی و چه در زمینه‌های امنیتی - کار می‌کنند، برای این که میلیاردها انسان را به زیر سلطه‌ی خودشان درآورند» (بیانات در دیدار جمعی از فرماندهان و پرسنل ارتش ۱۳۸۰/۱/۲۸).

«امروز دیو مهیب و نفرت‌انگیز سلطه، ملت‌ها را تهدید می‌کند. این تهدید، فقط متوجه ملت ایران و نظام جمهوری اسلامی نیست؛ متوجه همه‌ی دنیاست؛ متوجه اصل و اساس انسانیت است» (بیانات در مراسم مشترک دانشگاه‌های افسری ارتش ۱۳۸۴/۹/۳۰)

بنابراین از بیانات رهبری چنین استنباط می‌گردد که چون موضوع نظام سلطه، سلطه‌ی بر انسان است، پس مرز و جغرافیا و نژاد و ملت نمی‌شناسد و یک سلطه جهانی است.

ساختار و ارکان نظام سلطه از دیدگاه ایشان عبارتند از :

«نظام سلطه‌ی بین‌المللی که امروز مظهرش حکومت آمریکا است، سرمایه‌دارهای بزرگ صهیونیست‌اند و بعضی از دولت‌های مستکبر دیگر؛ اینها نمایندگان و نمادهای نظام سلطه‌ی بین‌المللی هستند» (بیانات در دیدار

بسیجیان استان کرمانشاه (۱۳۹۰/۷/۲۲).

در مجموع فحوا و محتوای این سخنان بنيان‌های معرفت شناسانه غرب را به چالش کشیده شده است. به عبارتی توسعه علمی و اقتصادی غرب بجای اینکه امنیت و آسایش را (چنانکه ادعا می‌کنند) برای بشریت به ارمغان بیاورد، به ابزاری برای زورگویی، توسعه طلبی و عوام فریبی تبدیل شده اند و این با عقلانیتی که فرهنگ غرب از آن دم می‌زند منافات دارد. بعلاوه دوگانگی انسانها که در سیاستهای عملی نظام سلطه آشکار است بشدت اصل کرامت انسان و احترام به افراد و حقوق اساسی آنها را که از بنیادهای معرفتی لیرالیسم است را زیر سوال می‌برد. به بیان دیگر ارزشهای جهانشمول انسانی همچون ابزاری برای سلطه‌گری و حاکمیت بعد نفسانی انسانیت بکار گرفته می‌شود. بنابراین بشریت و شرایط حاکم بر جهان علی رغم شعارهای جذاب نظام سلطه از وضعیت مطلوبی برخوردار نیست.

۱-۲. پیامدهای نظام سلطه

از نظرات رهبری معظم انقلاب می‌توان پیامدهای حاکمیت نظام سلطه را در چند محور تشخیص داد:

۱-۲-۱. بردگی ملت‌ها و تسلط بر سرنوشت آنها :

« سیاست کلان نظام سلطه، عبارت است از بردگی ملت‌ها و تسلط بر سرنوشت ملت‌ها بدون اینکه کمترین اعتنایی به مصالح ملت‌ها و خواسته‌ی آحاد ملت‌ها داشته باشند» (بیانات در دیدار دانشجویان ۱۳۹۳/۵/۱)

۱-۲-۲. گسترش جنگ، فقر و فساد:

«سیاست‌هایی که در دنیا سه عنصر جنگ و فقر و فساد را گسترش میدهند»
(بیانات در دیدار فرماندهان سپاه پاسداران انقلاب اسلامی ۱۳۹۲/۶/۲۶)

۱-۲-۳. ایجاد فضای استکباری :

خاورمیانه ای آمریکا دارند(برژینسکی، ۱۳۸۶: ۲۵۱).

«در بین مجموعه‌ی این حرکاتی که در اطراف جهان وجود دارد؛ این آمیختگی حق و باطل، این سلط و هیمنه ظالمانه و شیطانی انسانهای شیطان‌صفت بر زندگی دیگران؛ در این فضای کذائی، که فضای استکبار است، همان فضای نظام سلطه است»(بیانات در دیدار بسیجیان استان کرمانشاه ۱۳۹۰/۷/۲۲).

۱-۴. سلطه شبکه صهیونیستی :

«امروز بسیاری از مشکلاتی که در کشورهای اروپائی، ... وجود دارد، ناشی از این است که سیاست‌های شبکه‌ی خبیث صهیونیستی بر دولت‌های این کشورها حاکم است. اینها از سرمایه‌داران و کمپانی‌داران صهیونیست که در دنیا زیادند، چشم می‌زنند و حساب می‌برند. در آمریکا هم همین جور است. تملق‌گوئی به صهیونیست‌ها، یک شیوه‌ی معمول در بین قدرتمندان آمریکاست»(بیانات در دیدار دانشجویان کرمانشاه ۱۳۹۰/۷/۲۴).

در فرازی دیگر می‌فرمایند:

«دست‌های پنهان و خبیث صهیونیست‌های است، که سیاست‌مداران دنیای سلطه را بازیچه‌ی خود دارند و مطبوعات و رسانه‌های فراوانی هم در اختیار آنهاست؛ همان‌هایی که امروز بر دولت کنونی امریکا به‌کلی حاکمند و در اروپا هم فعالیت می‌کنند»(بیانات در دیدار پرسنل نیروی هوایی ۱۳۸۴/۱۱/۱۸).

جالب است که نه تنها نویسنده‌گان منصف آمریکایی بلکه سیاست‌مداران و استراتژیست‌های آنها هم به تسلط صهیونیزم بر مقدرات ایالات متحده معترفند. کالینز پایپر می‌نویسد: آمریکا در عمل به مرکز قدرت و ثروت صهیونیست‌ها تبدیل شده است. صهیونیسم بر آمریکا سلطه دارد و آمریکا زیر انگشتان صهیونیست‌ها می‌خواهد بر عالم حکم براند(کالینز پایپر، ۱۳۹۰: ۱۶) برژنیسکی از تئوریسین‌ها و استراتژیست‌های آمریکایی معتقد است: یهودیان نفوذ و نقشی روزافزون و سرنوشت‌ساز در سیاست خاورمیانه ای آمریکا دارند(برژنیسکی، ۱۳۸۶: ۲۵۱).

۱-۲-۵. نابودی هویت ملی انسان‌ها :

«امروز مرکز استکبار - یعنی نظام ایالات متحده امریکا - با ارزش‌های انسانی و با انسان‌ها چه می‌کند: هتك حرمت و حیثیت انسان‌ها، گرفتن جان انسان‌ها، نابود کردن هویت ملی انسان‌ها برای آنها کاری عادی و معمولی شده، طوری که زشتی آن را احساس نمی‌کنند»(بیانات در مراسم مشترک دانشگاه‌های افسری ارتش (۱۳۸۴/۹/۳۰).

«کسانی که در نظام سلطه پامال می‌شوند، ملت‌ها هستند؛ منافع و هویت و شخصیت و ارزش‌ها و فرهنگ‌شان نابود می‌شود»(بیانات در دیدار کارگزاران نظام (۱۳۸۴/۸/۶).

۱-۲-۶. ایجاد سلطه جهانی (فراگیری نظام سلطه):

این پیامد نظام سلطه مورد تأکید رهبری بوده و در موارد متعددی زوایای آنرا ترسیم سیاست پژوهی نموده اند :

« دولت‌های امریکا و از همه بیشتر این دولت جنگ‌طلب تندروی افراطی(دولت بوش پسر)، دنبال یک امپراطوری‌اند؛ دنبال یک سلطه‌ی جهانی‌اند. این سلطه، مخصوص خاورمیانه هم نیست ... شرکای اروپایی‌شان هم این را خوب می‌دانند که امریکا آن روزی که به خاورمیانه و به آسیای میانه و به مناطق حساس دنیا تسلط پیدا کند، دست از سر اروپا هم حتی بر نخواهد داشت»(بیانات در خطبه‌های نماز جمعه‌ی تهران (۱۳۸۴/۷/۲۹).

در نظام سلطه، مراکز سلطه‌ی جهانی به همه‌ی دنیا به چشم طعمه نگاه می‌کنند؛ همه چیز باید در اختیار آنها قرار بگیرد:

«منابع مالی دنیا، منابع ثروت دنیا، بازارها و قدرت کار دنیا؛ نظام سلطه اصلاح پایه‌اش این است»(بیانات در خطبه‌های نماز جمعه (۱۳۸۳/۸/۱۵).

۲۲۳ «حقیقت این است که امروز جهان از قطب‌های سلطه تشکیل شده است؛ مجموعه‌هایی که بر روی هم متأسفانه یک نظام سلطه‌ی جهانی را در این

دوران به وجود آورده‌اند»(بیانات در اجتماع بزرگ مردم اراک ۱۳۷۹/۸/۲۴).

مقام رهبری در یک شمای مبتنی بر سلسله مراتب، روابط ارگانیکی راس نظام سلطه را با اجزاء و عناصر مرتبط با آن را و حتی نسبت این نظام با دولتهای مزاحم را اینگونه ترسیم می‌کند:

« آنچه مسلم است، این است که یک نظام سلطه‌ی جهانی وجود دارد که امروز در رأس آن، رژیم امریکاست... امروز امریکا منافع خودش را در دنیا تعریف کرده ... منافع آنها عبارت است از ایجاد دنیای یک قطبی؛ یعنی در رأس مجموعه‌ی کشورهای عالم، دولتی به نام دولت امریکاست و در بدنه، انواع و اقسام دولت‌ها هستند؛ بعضی دارای قدرت علمی و پیشرفت‌های علمی و دارای توان نظامی‌اند؛ باید با آنها به نحوی ساخت و در معارضه‌ی با آنها، منافع آنها را بر منافع خود ترجیح داد - این تحلیل امریکایی است - دولت‌هایی هم هستند که از اقتدار نظامی یا اقتدار اقتصادی برخوردار نیستند؛ اسمهایی برای آنها گذاشته می‌شود: کشورهای در حال توسعه، کشورهای - در اصطلاح قبلی - جهان سوم. از همه‌ی فرصت‌های این‌ها که می‌توان برای توسعه‌ی اقتدار امریکا استفاده کرد، باید استفاده کرد. اگر به انرژی آنها احتیاج داریم - نفت آنها، گاز آنها - باید راه را به سمت نفت و گاز آنها به هر کیفیتی باز کرد. اگر به بازار مصرف آنها احتیاج داریم، به هر کیفیتی که ممکن است، باید این راه را به سوی بازار مصرف آنها باز کرد. اگر به حضور سیاسی و اقتصادی در میان آنها نیاز است، باید این راه را گشود. اگر دولتهای مزاحمی در آن کشورها بر سر کارند، باید آن دولتها را کنار زد. اگر اندیشه‌های مزاحمی در آن کشورها وجود دارد، باید آن اندیشه‌ها را از فضای ذهنی جامعه زدود. اگر شخصیت‌هایی در آن کشورها هستند که می‌شود آنها را خرید، باید خرید. اگر نیروهایی در آن کشورها هستند که می‌شود از آنها به عنوان نیروی فشار علیه دولتهایی که با این سیاست مخالفند، استفاده کرد، باید خرج کرد و به کار برد. این

سیاست استکباری است» (بیانات در دیدار جمعی از جوانان استان اردبیل

(۱۳۷۹/۵/۵).

ایشان به منظور تبیین بهتر موضوع از تمثیل‌های «اختاپوس خطرناک و سلطان» برای نشان دادن فرآگیری نظام سلطه استفاده می‌کنند» (بیانات در دیدار جمعی از دانشآموزان و دانشجویان ۱۳۷۴/۸/۱۰).

۱-۳. مولفه‌های نظام سلطه

رهبری در موارد متعدد مولفه‌های نظام سلطه را در ابعاد فرهنگی، سیاسی، اقتصادی و علمی دانسته‌اند:

«عمده‌ی موضوع‌هایی که قدرت‌های سلطه‌گر در نظام سلطه‌ی جهانی برای

حفظ این رابطه‌ی سلطه‌گر و سلطه‌پذیر رویش تکیه می‌کنند، سه موضوع

است: سلطه‌ی فرهنگی، سلطه‌ی اقتصادی، سلطه‌ی علمی» (بیانات در دیدار سیاست‌پژوهی

جمعی از مسئولان جهاد دانشگاهی ۱۳۸۳/۴/۱).

در فرازی دیگر معتقدند:

«نفی غرب، به معنای نفی سلطه‌ی غرب است که هم سلطه‌ی سیاسی مورد

نظر است، هم سلطه‌ی اقتصادی و هم سلطه‌ی فرهنگی» (بیانات در جلسه

پرسش و پاسخ با جوانان در دومین روز از دهه فجر (روز انقلاب اسلامی و

جوانان ۱۳۷۷/۱۱/۱۲).

«امروز در دنیا لازمه‌ی این طلب استکباری این شده است که حرکت تند

پرستایی برای تسخیر زمینه‌های متعدد - که عمده‌اش سه زمینه است:

اقتصاد، سیاست و فرهنگ» (بیانات در دیدار نمایندگان مجلس ۱۳۸۱/۳/۷).

بنابراین با ابتنا به اشاره رهبری معظم به ابعاد فرهنگی، اقتصادی، علمی و سیاسی

نظام سلطه این چهار بعد را از منظر ایشان بررسی می‌کنیم.

با تأمل در دیدگاه‌های رهبری در خصوص ابعاد مختلف سلطه، به نظر می‌رسد

عمیق‌ترین، حقیقی‌ترین، و خطرناک‌ترین آنها سلطه فرهنگی است چرا که این نوع سلطه باورها و اعتقادات انسان را که مهمترین عنصر وجودی و هویتی فرد است را هدف قرار می‌دهد: سلطه‌ی واقعی قدرت‌ها، سلطه‌ی فرهنگی است. یعنی اگر ملتی بتواند فرهنگ و باورها و اعتقادات و رسوم و آداب و عادات خود را، و در مرحله‌ی بالاتر، زبان و خط خویش را در ملت دیگری نفوذ بدهد، بر آن ملت مسلط است و سلطه‌ی او، یک سلطه‌ی حقیقی است. (خطبه‌های نماز جمعه‌ی تهران ۱۳۶۹/۱/۱۰)

از دیدگاه ایشان اگر کشورها حتی از منظر سیاسی و اقتصادی هم مستقل باشد ولی تحت نفوذ فرهنگ نظام سلطه باشند تسلط بر آن کشور آسان است:

«سلط فرهنگی از تسلط اقتصادی و از تسلط سیاسی هم خطرناک‌تر است. چرا؟ چون وقتی یک ملت بر ملت دیگر تسلط فرهنگی پیدا کرد، هویت ملتی که زیر سلطه است، از بین می‌رود... اگر یک ملت را از تاریخش، از گذشته‌اش، از فرهنگش، از شخصیتش، از مفاخر علمی و دینی و سیاسی و فرهنگی‌اش جدا کردند و از یادش برداشتند - زبانش را از او گرفتند، الفبایش را از او گرفتند، کتابش را از او گرفتند، سابقه‌ی فرهنگی‌اش را از او گرفتند - این ملت آماده خواهد شد که هر چه می‌خواهد بر سرش بیاورند» (بيانات در اجتماع بزرگ مردم اراک ۱۳۷۹/۸/۲۴).

امروز مهمترین چیزی که در بلند مدت برای مراکز قدرت سیاسی دنیا مطرح است، سلطه‌ی فرهنگی است... چیزی که به مراکز سلطه‌ی جهانی، اقتدار حقیقی و تضمین شده می‌بخشد، سلطه‌ی فرهنگی است» (بيانات در دیدار اعضای هیأت علمی کنگره امام خمینی(ره) ۱۳۷۸/۱۱/۴).

سلطه فرهنگی از دیدگاه رهبری با شیوه‌ها و روش‌های متعددی انجام می‌گردد:

۱. بکارگیری تحقیر، فشار و زور برای گرفتن زبان، ارزش‌ها، سنتها و ایمان ملت‌ها (بيانات در دیدار جمعی از مسئولان جهاد دانشگاهی ۱۳۸۳/۴/۱).
۲. گرفتن هویت ملی، افتخارات، سابقه‌ی تاریخی، چیاول منافع مادی و بطور کلی

هویت فرهنگی و زبان ملت‌ها (بیانات در اجتماع بزرگ مردم قم ۱۳۷۹/۷/۱۴).

۳. راه دیگر تهاجم فرهنگی غرب است که سلامت جوامع اسلامی، بخصوص جوانان را تهدید می‌کند امواج صوتی، تصویری حامل ابتذال، بدتر و نافذتر از کشتی‌ها و هوایپماهای جنگی، برای سلطه مجدد دشمنان جهانی اسلام، زمینه‌سازی می‌کنند.

(پیام به کنفرانس بین‌المللی اسلامی ۱۳۷۸/۳/۲۵)

۴. شیوه‌های فضای مجازی و تبلیغات. (بیانات در دیدار ائمه جماعات مساجد استان تهران

۱۳۹۵/۵/۳۱)

۵. اصرار بر «ضد ارزش» نشان دادن روش ایران و امام رضوان‌الله تعالیٰ علیه، در نظر مردم و مسلمین عالم از طریق تبلیغات. (بیانات در دیدار میهمانان خارجی شرکت‌کننده در مراسم سالگرد ارتحال امام خمینی (ره) ۱۳۷۱/۳/۱۳)

۶. روش دیگر سیاست قدرت و نظام سلطه‌ی جهانی این بود که دین و معنویت را سیاست پژوهی بکلی از زندگی مردم حذف کند و جامعه‌ی بشری را یک جامعه‌ی بی‌دین و بی‌ایمان و بی‌اعتقاد به ارزش‌های الهی تربیت نماید. (سخنرانی در مراسم اولین سالگرد ارتحال حضرت امام خمینی (ره) ۱۳۶۹/۰۳/۱۴)

با این وجود نمی‌توان ادعا کرد که رهبری معظم انقلاب کلیت فرهنگ غرب را رد می‌کنند. ایشان وجه مثبت و مفید آنرا هم می‌پذیرند. اشکال اساسی آنرا سلطه طلبی می‌دانند که در سایر فرهنگ‌ها نیست:

«فرهنگ غرب، مجموعه‌ای از زیبایی‌ها و زشتی‌های است. هیچ کس نمی‌تواند بگوید فرهنگ غرب یکسره زشت است؛ نه، مثل هر فرهنگ دیگری، حتماً زیبایی‌هایی هم دارد... ما در مقابل هر فرهنگی که قرار می‌گیریم، به‌طور طبیعی تا آن جایی که می‌توانیم، باید محسنات آن را بگیریم و چیزهایی که مناسب ما نیست را رد کنیم... منتها در زمینه‌ی فرهنگ غربی نکته‌ی مهمی وجود دارد که فرهنگ غرب - یعنی فرهنگ اروپایی‌ها - عیبی دارد که فرهنگ‌های دیگر، تا آن جایی که ما می‌شناسیم، آن عیب را ندارند، و آن

دهد :

سیاست‌ثوی
 نهاد: پژوهش
 شماره: پژوهش
 نهاد: پژوهش
 سیاست‌ثوی

«سلطه‌طلبی» است. (بیانات در جلسه پرسش و پاسخ با جوانان در دومین روز از دهه فجر روز انقلاب اسلامی و جوانان. ۱۳۷۷/۱۱/۱۳)

۱- ۴. سلطه اقتصادی

صلع دیگر نظام سلطه، سلطه اقتصادی است. مقام معظم رهبری اجزاء، شاکله و روابط ارگانیکی، کارکرد (استثمار ملت‌ها) و اهداف سلطه اقتصادی را مشخص نموده‌اند. براین اساس ایشان شاکله و اجزاء سلطه اقتصادی را اینگونه ترسیم می‌کنند:

«محور سلطه در دنیا، امروز دستگاه‌های بسیار خطرناک و بسیار بی‌رحمی هستند که مجموعه‌ی کارتل‌ها و تراست‌ها - یعنی شرکت‌ها و کمپانی‌های اقتصادی - را در سرتاسر دنیا تشکیل می‌دهند و بیشترین تسلط را هم این‌ها بر دولت امریکا دارند» (بیانات در اجتماع بزرگ مردم اراک ۱۳۷۹/۸/۲۴).

در بیانی دیگر :

«نظام سلطه در واقع زنجیره‌یی از دولت‌ها و قدرت‌هایند؛ اما پشت سر این دولت‌ها، کمپانی‌ها، مراکز اقتصادی و مراکز مالی هستند؛ تعیین‌کننده‌ی سیاست‌ها امروز در نهایت آنها هستند» (بیانات در خطبه‌های نماز جمعه ۱۳۸۳/۸/۱۵).

اهداف و کارکرد این نوع سلطه در تسخیر طلبی و استثمار ملت‌ها خود را نشان می‌نمایند:

«در نظام سلطه، مراکز سلطه‌ی جهانی به همه‌ی دنیا به چشم طعمه نگاه می‌کنند؛ همه چیز باید در اختیار آنها قرار بگیرد: منابع مالی دنیا، منابع ثروت دنیا، بازارها و قدرت کار دنیا؛ نظام سلطه اصلاً پایه‌اش این است» (بیانات در خطبه‌های نماز جمعه ۱۳۸۳/۸/۱۵).

«تسلط دستگاه‌های استکباری سودجوی قدرت‌طلب زرزاalar عالم بر آن حکومت (آمریکا) از همه‌جا بیشتر است و همه‌ی ابزارهای علمی و تسلیحاتی و سیاسی آن دولت در راه استثمار ملت‌ها به کار می‌رود» (بیانات در اجتماع بزرگ مردم اراک ۱۳۷۹/۸/۲۴).

«مجموعه‌ی دستگاه‌های اقتصادی و کانون‌ها و بنگاه‌های فعال در شکل دادن اقتصاد کشورها و اقتصاد جهان که به دنبال افزایش ثروت و کسب ثروت هستند، کارشان به طور طبیعی این را ایجاب می‌کند و دنبال آن، حالت تسخیر طلبی وجود دارد و امروز اظهار هم می‌شود» (بيانات در دیدار نمایندگان مجلس ۱۳۸۱/۳/۷).

«امروز در بخش قدرتمندی از جهان یک انگیزه‌ی قوی وجود دارد که متوجه فتح و تسخیر همه‌ی امکانات جهانی و روی زمین است» (بيانات در دیدار نمایندگان مجلس ۱۳۸۱/۳/۷).

نکته اساسی که از اظهارات مذکور می‌توان فهمید این است که بانیان نظام سلطه اساساً کارتل‌ها، تراست‌ها و شرکت‌های عظیم مالی و سرمایه‌ای هستند که حتی دولت‌ها بازیچه آنها‌یند. به عبارت دیگر بین این سرمایه‌داران و زرساساران و حاکمان سیاسی تفکیک وجود دارد. صهیونیزم بین الملل از بانیان اصلی و بلکه عروسک گردان مقامات آمریکایی و اروپایی است. همان‌چیزی که در سطور قبل از آن به سلطه شبکه صهیونیستی از منظر رهبری انقلاب یاد شد. چنین مجموعه‌ای چون بر مبنای فرهنگ دنیاطلبی و مادی گرایی و سودآوری استوار است، ذاتاً سلطه گر است.

سلطه اقتصادی از منظر ایشان نه تنها توسعه و رفاه اقتصادی را برای کشورهای تحت سلطه به ارمغان نیاورده است بلکه ثروت‌های طبیعی و داشته‌ها و سرمایه‌های ملی آنها را نیز گرفته است:

«کشورهای تحت سلطه هرگز یک اقتصاد درست و حسابی نداشته‌اند. گاهی یک رونق ظاهري داشته‌اند، که می‌بینید در بعضی از کشورهای تحت سلطه رونق ظاهري دارند؛ اما ساخت اقتصادی خراب است؛ یعنی اگر یک شیر را رویشان بینندند؛ یک حساب را مسدود کنند، یا تصرف اقتصادی کنند، همه چیز فروخواهد ریخت و نابود خواهند شد» (بيانات در دیدار جمعی از مستولان جهاد دانشگاهی ۱۳۸۳/۴/۱).

معتقدند:

در همین راستا معتقدند:

«ابزار سلطه یک ملت فقیر را به صاحب ثروت کلان تبدیل می‌کند؛ اما ملت‌هایی را که از ثروتهای بزرگ طبیعی برخوردارند، به کشورهایی که به نان شبستان محتاجند، تبدیل می‌نماید» (بیانات در اجتماع بزرگ مردم اراک ۱۳۷۹/۸/۲۴).

بنابراین چون ماهیت و بنیاد نظام سلطه مبتنی بر منفعت طلبی، سودپرستی و انحصارگری است، نمی‌تواند عملاً سیاست‌های اصولی و ساختاری واقعی را در کشورهای تحت سلطه با هدف توسعه و پیشرفت حقیقی آنها به اجرا گذارد.

۱-۵. سلطه علمی

سلطه علمی سویه بسیار مهم نظام سلطه است که اساس این نظام با تأسی به پیشرفت‌های علمی شکل گرفته است. مقام معظم رهبری بهره‌گیری از علم و فناوری غرب را نفی نمی‌کند بلکه هدف شوم انحصار طلبی و استمرار این انحصار و عقب ماندگی علمی را در مورد کشورهای کمتر توسعه یافته دنبال می‌کند:

«نفی غرب، به هیچ وجه به معنی نفی فناوری و علم و پیشرفت و تجربه‌های غرب نیست و هیچ عاقلی چنین کاری را نمی‌کند» (بیانات در جلسه پرسش و پاسخ با جوانان در دومین روز از دهه فجر روز انقلاب اسلامی و جوانان ۱۳۷۷/۱۱/۱۳).

از منظر ایشان :

«نظام سلطه‌ی جهانی همیشه کوشیده است که بوسیله‌ی عوامل تبلیغی خود، احساس حقارت و ناتوانی و نیاز را در ملت‌هایی که از قافله‌ی علم و فناوری عقب مانده‌اند، تقویت کند و آنان را همیشه نیازمند خود نگاهدارد» (پیام به گردنهای ویژه‌ی دانشگاهیان و دانشجویان در تجلیل از حضرت امام خمینی (ره) ۱۳۷۸/۳/۱۲).

« وضع امروز دنیا این است که قدرت‌هائی که دارای پیشرفت علمی هستند، سعی می‌کنند این پیشرفت را به صورت انحصاری نگه دارند. شماها خوب می‌دانید، بخش‌هائی از دانش در کشورهای پیشرفته‌ی غربی هست که مطلقاً اجازه‌ی دسترسی به آن‌ها به کسانی خارج از محدوده‌ی خودشان داده نمی‌شود؛ یعنی اختصاصی است. مثل این سندهائی که وقتی کهنه شد، منتشرش می‌کنند؛ دانشی هم که در اختیار آن‌هاست، وقتی از آن مرحله‌ی اهمیت و درجه‌ی اوّلی افتاد، آن وقت اجازه می‌دهند دیگری دست پیدا کند؛ آن وقتی که خودشان به یک مرحله‌ی بالاتری رسیده باشند. این جو ریاند و در زمینه‌ی علم، انحصار طلبند» (بیانات در دیدار نخبگان جوان دانشگاهی ۱۳۸۷/۶/۵).

عقب ماندگی کارکرد انحصار علمی است که رهبری متذکر می‌شوند:

« یکی از کارهایی که نسبت به کشورهای تحت ستم استعمار انجام گرفت، سیاست پژوهی این بود که این‌ها را در عقب‌ماندگی علمی نگه داشتند؛ هم عملًا مانع پیشرفت این‌ها شدند، هم روحًا این‌ها را تضعیف کردند تا احساس کنند قادر نیستند» (بیانات در دیدار استادی دانشگاه ۱۳۸۴/۷/۲۱).

ایشان دشمنی و ناراحتی نظام سلطه از ایران را از یک منظر پیشرفت‌های علمی ایران می‌دانند:

« دستگاه سلطه نمی‌خواهد؛ نمی‌پسندد که غیر از محدوده‌ی خودشان، قدرت فناوری و قدرت علمی، آن هم به صورت مستقل و ناوابسته، در اختیار ملت‌ها قرار بگیرد. حالا که می‌بینند یک ملت بدون تکیه به آنها توانسته است یک فناوری فاخر علمی را به دست بیاورد، ناراحتند» (بیانات در دیدار پرسنل نیروی هوایی ۱۳۸۴/۱۸/۱۱).

بنابراین نظام سلطه با تلقین حقارت و ناتوانی و نفی خودباوری کشورهای تحت سلطه هم از رشد علم و فناوری در آنها جلوگیری می‌کند و هم عملاً انحصار علم را برای خود نگه می‌دارد. کم نیستند دانشگاه‌ها و مراکز علمی در غرب که دانش و علم

۱-۶. سلطه سیاسی

منظور از سلطه سیاسی حفظ و استمرار وابستگی کشورهای جهان به قطب‌های سرمایه داری و قدرت‌های برتر است و طبیعت استکباری سلطه چنین هدفی را دنبال می‌کند. البته در بحث سلطه منظور رهبری سلطه مستقیم و استعمار قرن نوزدهمی که عمدتاً از

« یکی از موضوع‌هایی که نمی‌گذارند در کشورهای زیر سلطه رشد کند و بشدت مانع آن می‌شوند، مسأله‌ی علم است؛ چون می‌دانند علم ابزار قدرت است. خود غربی‌ها با علم به قدرت رسیدند... از علم به صورت یک ابزار برای اقتدار و کسب ثروت و گسترش سلطه‌ی سیاسی و جذب ثروت ملت‌ها و تولید ثروت برای خودشان استفاده کردند و از آن ثروت باز تولید علم کردند و علم را بالا بردن و دانش خودشان را رشد دادند. آنها می‌دانند که علم چقدر در قدرت بخشیدن به یک ملت و به یک کشور، تأثیر دارد، لذاست که اگر بخواهند نظام سلطه؛ یعنی رابطه‌ی سلطه‌گر و سلطه‌پذیر باقی بماند و حاکم بر نظام جهانی باشد، باید نگذارند آن بخشی که آنها مایلند سلطه‌پذیر باشند، دارای علم شوند؛ این یک استراتژی است که برو برگرد ندارد و الان رفتارشان هم در دنیا بر همین منوال است

(بيانات در دیدار جمعی از مسئولان جهاد دانشگاهی ۱۳۸۳/۴/۱).

اینجاست که کسب علم بعنوان میراث مشترک و تجربه بشری در نظام بین الملل مبتنی بر روابط نابرابر و سلطه‌گری اهمیت زیادی می‌باید که حتی باید برای دسترسی، الگوبرداری و بومی کردن آن جهاد کرد.

را به آسانی در اختیار دانشجویان غیر بومی قرار نمی‌دهند. از دیدگاه غرب، تکنولوژی یک ابزار است و نه دستاوردهای بشری. ابزاری که انحصاری کردن آن نه تنها وابستگی کشورهای عقب مانده را تضمین می‌کند بلکه از ابعاد سخت افزاری و نرم افزاری منبع و تولید کننده قدرت است. رهبری این سویه علم و تکنولوژی را نیز بر رابطه بین سلطه گر و سلطه پذیر مطرح می‌کنند:

طريق مداخله نظامي و اشغال کشورها و الحق آنها به به سرزمين کشور استعمارگر نیست. شيوه سلطه‌گري در جهان امروز مدرن و مبتنی بر دستاوردهای علمي و سياسي روز دنياست. شيوه اي که ظاهرا استقلال کشور تحت سلطه حفظ می‌شود اما وابستگي اقتصادي، سياسي و عقب ماندگي علمي از طريق روابط ظاهرا متعارف سياسي استمرار می‌يابد. از منظر فرهنگي نيز ترويج و تبلیغ ارزش‌های غربی و هنر کالايی شده غرب تحت عنوان تبادلات و تعاملات فرهنگي گسترش می‌يابد. از نظر رهبری هر ملتی و هر نظامي که مقاومت نکند اسیر خواهد شد و در کمnd آنها خواهد افتاد. ايشان زورگويی را مهم‌ترین مشخصه سلطه سياسي می‌دانند. (بيانات در ديدار رئيس و اعضای

مجلس خبرگان رهبری (۱۳۹۵/۳/۶)

ایشان معتقدند:

« نظام استکبار، نظام زورگويی، نظام ظلم؛ البته از قدیم هم همین نظامها بوده است، متها امروز مدرن شده است، با تجهیزات نو مجّهّز شده. قدرت‌های برتر به ملت‌ها زور می‌گویند؛ اینزور گفتن هم حد و اندازه‌ای ندارد؛ اگر اموالی دارند، می‌گیرند؛ اگر نیروی انسانی قابلی دارند، از آنها می‌ذدند؛ اگر استعدادی در آنها هست که آنها را تهدید می‌کند و رقیب برای آنها می‌ترشد، آن استعداد را خفه می‌کنند؛ زورگويی انواع و اقسامی دارد. امروز اين زورگويی در دنيا وجود دارد؛ نظام بين‌الملل جهاني که اسمش را گذاشت‌اند جامعه‌ی جهاني، يعني نظام زورگويی؛(بيانات در ديدار جمعی از مدارسان اهل‌بیت علیهم السلام (۱۳۹۵/۱/۱۱).

مقام معظم رهبری خاورمیانه را بعنوان نمونه‌ای از يك منطقه جغرافيايي که روابط

مبتنی بر سلطه سياسي در آنجا کاملا بارز است چنین توضيح می‌دهند:

« اينها امروز اهدافي دارند، کارهایي دارند، مقاصدي دارند در اين منطقه؛ يك بخش از اين مقاصد عبارت است از تقويت پایگاه استکباري رژيم ۲۳۳ صهيونisti در اين منطقه، يك بخش آن عبارت است از تصرف همه‌ی

منافذ و منابع قدرت در منطقه که دولت‌ها و حکومت‌ها بیایند زیر چتر آنها، از امکانات این‌ها استفاده کنند؛ فرمانروایی بر منطقه، امام‌امروز نتوانسته‌اند»(بیانات در دیدار ائمه جماعت‌های مساجد استان تهران ۱۳۹۵/۵/۳۱).

از نظر رهبری سلطه‌گر اصلی صهیونیزم بین‌الملل است که سلطه سیاسی اروپایی‌ها و حتی آمریکا را هم در نوردهیده است:

«امروز بسیاری از مشکلاتی که در کشورهای اروپائی، مثل انگلیس، مثل فرانسه، مثل آلمان، مثل ایتالیا وجود دارد، ناشی از این است که سیاست‌های شبکه‌ی خبیث صهیونیستی بر دولت‌های این کشورها حاکم است. این‌ها از سرمایه‌داران و کمپانی‌داران صهیونیست که در دنیا زیادند، چشم می‌زنند و حساب می‌برند. در آمریکا هم همین جور است. تملق‌گوئی به صهیونیست‌ها، یک شیوه‌ی معمول در بین قدرتمدان آمریکاست»(بیانات در دیدار دانشجویان کرمانشاه ۱۳۹۰/۷/۲۴).

«دست‌های پنهان و خبیث صهیونیست‌هاست، که سیاستمداران دنیای سلطه را بازیچه‌ی خود دارند و مطبوعات و رسانه‌های فراوانی هم در اختیار آنهاست؛ همان‌هایی که امروز بر دولت کنونی امریکا به‌کلی حاکمند و در اروپا هم فعالیت می‌کنند»(بیانات در دیدار پرسنل نیروی هوایی ۱۳۸۴/۱۱/۱۸).

به نظر می‌رسد بتوان دو گونه شیوه سلطه‌گری را در بیان رهبری تشخیص داد. یک نوع سلطه خاصیت بیرونی دارد به این معنا که در راس نظام سلطه یک دولت قدرتمدن مانند آمریکا وجود دارد و بقیه به نسبت جایگاه و توان سیاسی اقتصادی کم و بیش به او وابسته‌اند. اما نوع دیگر سلطه وابستگی درونی است. در این وضعیت بحث دولت‌ها مطرح نیست بلکه صهیونیسم بین‌الملل با همه توان مالی و سیاسی خود بسان یک شبکه اختاپوسی فراگیر سلطه گر واقعی است. سیاستمداران و دولتمردان آمریکا و سران اروپا نیز دست نشانده و مجری سیاست‌های سلطه گرانه صهیونیست‌ها هستند.

سلطه سیاسی از نظر رهبری فراگیر و جهانی است و می‌تواند به هم پیمانان کشور

سلطه‌گر نیز سرایت کند چرا که روحیه و خوی استکباری و سلطه‌گری منبعث از یک فرهنگ مادی و دنیا گرایانه بطور طبیعی چنین مسیری را طی می کند :

« سلطه‌گران و مت加وزان بین‌المللی به نحو دیگری در فکر این هستند که به هر نقطه‌ای از نقاط عالم که میتوانند، دست بیندازند و منافع نامشروع خودشان را تأمین کنند، ولو به قیمت نابود کردن هویت و عزت ملت‌ها»(بيانات در جمع مردم و کارکنان صنعت نفت عسلویه ۱۳۹۰/۱/۸).

ایشان در همین راستا معتقدند:

«دولت‌های امریکا و از همه بیشتر این دولت جنگ‌طلب تندروی افراطی(دولت بوش پسر)، دنبال یک امپراتوری‌اند؛ دنبال یک سلطه‌ی جهانی‌اند. این سلطه، مخصوص خاورمیانه هم نیست. البته حالا خاورمیانه مطرح است؛ اما این‌ها به خاورمیانه هم قانع نیستند. شرکای اروپایی‌شان هم این را خوب می‌دانند که امریکا آن روزی که به خاورمیانه و به آسیای میانه و به مناطق حساس دنیا تسلط پیدا کند، دست از سر اروپا هم حتی برنخواهد داشت»(بيانات در خطبه‌های نماز جمعه‌ی تهران ۱۳۸۴/۷/۲۹).

مواردی از تنش و اصطحکاک را گاه در روابط بین ایالات متحده و برخی کشورهای اروپایی که داعیه استقلال بیشتری دارند(فرانسه و آلمان) را بر سر مسائل سیاسی اروپا و جهان شاهدیم. آمریکایی‌ها اگر چه خواهان مشارکت بیشتر اروپا در نظم امنیتی و روابط اقتصادی جهان است اما به هیچ وجه مایل به نقش آفرینی نظامی این کشورها در مناطق مختلف جهان، مستقل از ایالات متحده نیستند. دست برتر آمریکا در سازمان آتلانتیک سیاسی (ناتو) نشانه‌ای از این مدعاست.

سلطه‌گری سیاسی گاه به بهانه ترویج ارزش‌های مطلوب بشری مانند آزادی، امنیت و دموکراسی اعمال می‌گردد: « آنها خودشان را صاحب حق می‌دانند که در همه‌ی کارهای ملت‌های عالم دخالت کنند. یک جا دخالت می‌کنند و می‌گویند: می‌خواهیم دمکراسی را به آن‌جا ببریم! یک‌جا دخالت می‌کنند و می‌گویند: می‌خواهیم از نفوذ موج

۲- علل شکل گیری نظام سلطه

۱- سوء استفاده از علوم و دانش جدید

از نظر مقام معظم رهبری مهمترین عاملی که موجب شکل گیری نظام سلطه گردید سوء استفاده از علم بود. رشد و توسعه علمی در غرب به قدرتمندی و توانایی نظامی، اقتصادی و سیاسی آنها انجامید و پدیده استعمار را بوجود آورد و شکل گیری نظام سلطه در ابعاد مختلف آن حاصل گشت. بنابراین یک رابطه خطی بین گسترش علوم جدید بعد از رنسانس و نظام سلطه وجود دارد. ایشان این سوال را مطرح می‌کنند:

« به چه وسیله آمریکا به اینجا رسید؟ چه طور توانست اینجور به دنیا

چپ یا تفکر چپ در آنجا جلوگیری کنیم! یک جا دخالت می‌کنند و می‌گویند: می‌خواهیم امنیت آنجا را حفظ کنیم! یک جا دخالت می‌کنند و می‌گویند: منافع ما در آنجا به خطر افتاده است! آنها خودشان را صاحب دنیا می‌دانند؛ کأنه تأمین دمکراسی ملت‌ها و دولت‌ها هم به عهده‌ی آنهاست! (بيانات در دیدار فرمانده و جمع کثیری از پرسنل نیروی هوایی ارتش (۱۳۶۸/۱۱/۱۹).

تجربه حداقل دو دهه گذشته ثابت کرده است که سلطه گران در ترویج ارزش‌های مذکور صداقت نداشته‌اند. از یک طرف داعش را به جان دموکراسی نوپای کشور عراق می‌اندازند و از طرف دیگر حقوق بشر و دموکراسی در برابر سرمایه و پول نفت عربستان سعودی رنگ می‌بازد و به فراموشی سپرده می‌شود. بر این اساس ارزش، قاعده، قانون و احترام به کرامت انسان‌ها جایش را به «قلدری» می‌دهد و رهبری آمریکا را مظهر آن می‌دانند:

«امروز به‌طور مشخص، مظہر قدرت‌نمایی قلدران دنیا، امریکاست. (بيانات

در دیدار میهمانان خارجی شرکت‌کننده در مراسم سالگرد ارتحال امام خمینی(ره)،

(۱۳۷۱/۰۳/۱۳)

زورگوئی کند؟ چون دانش داشت و از دانش استفاده کرد. غربی‌ها در این مسابقه‌ی جهانی که در طول تاریخ وجود داشته، سوء استفاده کردند... اما یک نکته‌ی مهمی است که از زمانی که غربی‌ها جلو افتادند (از نظر علمی)، از این برتری علمی، برای مقاصد سیاسی و اقتصادی سلطه‌گرانه استفاده کردند؛ استعمار به وجود آمد. استعمار قبلاً وجود نداشت... (اینها) کشورهای استعمار گر اروپایی) از قدرت پیشرفت علمی و توانائی علمی شان، استفاده‌ی سیاسی کردند؛ یعنی استعمار را به وجود آوردند. وقتی استعمار به وجود آمد، سرنوشت آن ملت استعمارزده در دست آن ملت استعمارگر قرار گرفت... این سوء استفاده‌ی از علم بود» (بیانات در دیدار نخبگان جوان دانشگاهی ۱۳۸۷/۶/۵).

« این‌ها سعی کردند علم را انحصاری کنند؛ سعی کردند این وسیله‌ی پیشرفت و سیاست را برای خودشان نگه دارند و از آن حد اکثر استفاده را سیاست پژوهی برای به دست آوردن سیاست سیاسی و اقتصادی ببرند» (بیانات در دیدار استاد دانشگاه ۱۳۸۴/۷/۲۱).

به نظر ایشان:

« از دورانی که مسئله‌ی استعمار در دنیا شروع شد - یعنی از قرن نوزدهم - که آرام آرام از حدود دویست سال قبل تقریباً مسئله‌ی استعمار یعنی دست‌اندازی به کشورهای دیگر از سوی قدرت‌هایی که می‌توانستند دست‌اندازی کنند، شروع شد، نظام سلطه سر کار آمد؛ یعنی دنیا تقسیم شود به دو بخش؛ یک بخش گردن‌کلفت و زورگو و سلطه‌گر، یک بخش ضعیف و توسری خور و سلطه‌پذیر» (بیانات در دیدار مددحان اهل بیت (علیهم السلام) ۱۳۸۷/۴/۴).

در موارد زیادی مقام رهبری رابطه بین رشد علم بعنوان متغیر مستقل و پدید آمدن استعمار و نظام سلطه را بعنوان متغیرهای وابسته به آن را مطرح نموده‌اند که به دلیل مشابهت به همین اندازه بسنده می‌شود.

قبل اشاره شد که نظام سلطه اگرچه کم و بیش هنوز دخالت نظامی را در دستور کار دارد اما امروزه امر سلطه‌گری به شیوه‌های جدید اعمال می‌شود:

« هرچه استعمار پیش رفته، نظام سلطه تقویت شده است. با امکانات جدید و وسائل ارتباطی سریع و فوق العاده‌یی که وجود دارد و امکانات نظامی و پولی و تبلیغاتی و غیره»(بیانات در دیدار کارگزاران نظام ۱۳۸۳/۸/۶).

۲- ۲. رشد یک بعدی و بدور از معنویت غرب

از نظر رهبری:

«غربی‌ها کارخانه‌ها را زیاد کردند، چرخ‌های گردنده را زیاد کردند، دامنه‌ی علم را گسترش دادند؛ اما عدالت اجتماعی را نتوانستند تأمین کنند. اخلاق انسانی به انحطاط کشیده شده... امروز بحران اخلاقی گریبان‌گیر لبیرال دموکراسی غرب است. امروز بحران جنسی، بحران اقتصادی، بحران اخلاقی، بحران خانوادگی، گرفتاری‌های همان کشورهایی است که از لحاظ علمی چشم تاریخ را خیره کردند از پیشرفت‌های خودشان. بشر سعادتمندی‌اش به این نیست که دانش او پیشرفت کند- دانش ابزار سعادت است- سعادت بشر به آسایش فکر است، به آسایش روح است، به زندگی بی‌دغدغه است، به زندگی همراه با امنیت اخلاقی و معنوی و مادی است، به احساس عدالت در جامعه است. این را غرب ندارد؛ نه اینکه ندارد، روز به روز هم از او دارد دورتر می‌شود»(بیانات در دیدار مردم یزد ۱۳۸۶/۱۰/۱۲).

تاریخ توسعه غرب نشان می‌دهد که توسعه و ترقی مسیری یک بعدی را پیموده است. غرب در وجه سخت افزاری و مادی مدرنیت به منظور ارضاء نیازهای نفسانی و دنیابی انسان به سرعت و به طرز فraigیری پیش رفته است اما وجه رهایی بخش و معنویت گرای آن تا حد زیادی مورد غفلت و در مواردی در حد شعار و در راستای منافع سلطه طلبانه خود استفاده کرده است. بدیهی است اگر غرب بعد رهایی بخش و معنوی مدرنیت ادعایی خود را بدور از غرض ورزی نهادینه می‌نمود، حداقل

سلطه‌گری به این شدت و فراگیری نبود.

۲-۳. به فراموشی سپردن و نقض به اصطلاح ارزش‌های آمریکایی نیز عامل دیگر سلطه‌گری

مقام معظم رهبری ضمن نگاه انتقادی به بسیاری از آنچه که آمریکایی‌ها ارزش‌های خودشان می‌خوانند، نقض حداقل ارزش‌های مثبت آنها توسط دولتشان را عامل دیگری برای سلطه‌گری می‌دانند:

« بنیان‌گذاران آمریکای مستقل، در قرن هجدهم ... ارزش‌هایی را گذاشتند؛ اسم این‌ها ارزش‌های آمریکایی است. خود آن ارزش‌ها در مقام ارزیابی، خیلی‌هایش چیزهای مشکل‌داری است؛ همان چیزهایی است که منتهی می‌شود به این وضعیت جهان‌خوارگی امروز نظام سلطه؛ لکن همان ارزش‌ها -

همان چیزهایی‌اش هم که مثبت است، همان چیزهایی‌اش هم که خوب یاست پژوهی است - امروز در جامعه‌ی آمریکایی نظام سیاسی آمریکای امروز، به فراموشی سپرده شده ... حرف‌هایی که آنها زدند و منشوری که آنها تدوین کردند به عنوان منشور آمریکایی و ارزش‌های آمریکایی ... خیلی‌هایش نقض شده است ... این‌ها امروز در رفتار دولت آمریکا و رژیم ایالات متحده‌ی آمریکا وجود ندارد» (بيانات در دیدار جمعی از دانشجویان ۱۳۹۴/۴/۲۰).

سیاست خارجی ایالات متحده در دوره پس از استقلال از سه مکتب: هامیلتونیسم (برگرفته از اندیشه‌های الکساندر هامیلتون وزیر خزانه‌داری جرج واشنگتن) جکسونیسم (برگرفته از اندیشه‌های اندره جکسون هفتمین رئیس جمهور آمریکا) و ویلسونیسم (متاثر از اندیشه‌های توماس ویلسون بیست و هشتمین رئیس جمهور آمریکا) متأثر بوده است. هرسه این مکاتب علی رغم تفاوت در اهداف و روش‌ها بر اصل ارزش‌های آمریکایی اشتراک نظر دارند. آنها ترویج ارزش‌های آمریکایی در جهان را بخاطر کسب منافع زود گذر دنبال نمی‌کنند بلکه برای آمریکایی کردن جهان انجام می‌دهند، حتی اگر به مداخله نظامی بینجامد (قادری کنگاوری، ۱۳۸۹:

از نگاه آمریکایی‌ها آزادی، استقلال و دموکراسی از ارزش‌های آمریکایی هستند. در اصل اول قانون اساسی ایالت متحده اصل - حاکمیت مردم و محدودیت اختیارات حکومت - گنجانده شده است (عالیخانی، ۱۳۸۱: ۱۹۳). اما در دهه‌های اخیر اگر حقوق بشر، نظم نوین جهانی و یا گسترش دموکراسی را برای مداخله در نقاط مختلف جهان بهانه قرار داده اند، عملًا جز گسترش ترویریسم و ثبیت رژیم‌های خودکامه اثری نداشته است.

۳. راه حل رهایی از نظام سلطه.

۳-۱. تکیه بر توحید و ایمان دینی بعنوان مهمترین عامل غلبه بر نظام سلطه
ماهیت اسلام بعنوان دین توحیدی سلطه‌گری و سلطه پذیری را برنمی‌تابد. برپایه این آموزه اصیل قرآنی («لَا تَظْلِمُونَ وَ لَا تُظْلَمُون») رهبری انقلاب معتقدند:

«اسلام، دین توحید است و توحید یعنی رهایی انسان از عبودیت و اطاعت و تسليم در برابر هر چیز و هر کس به جز خدا؛ یعنی گستاخانه بندهای سلطه‌ای نظام‌های بشری؛ یعنی شکستن طلسیم ترس از قدرت‌های شیطانی و مادی؛ یعنی تکیه بر اقتدارات بینهایتی که خداوند در نهاد انسان قرارداده و از او بکارگیری آنها را همچون فریضه‌یی تخلیف ناپذیر، طلب کرده است (پیام به مناسبت اولین سالگرد ارتحال حضرت امام خمینی(ره) ۱۳۶۹/۳/۱۰) رهبری علت موفقیت نظام اسلامی در برابر سلطه گران را در همین عامل می‌دانند: «اگر اسلام نبود، ایمان به خدا نبود، ایمان به معارف اسلامی نبود، تعهد و پایبندی به وظایف دینی نبود، نظام جمهوری اسلامی هم مثل دیگران میرفت زیر چتر همین نظام سلطه و قدرت استکباری آمریکا و غیر آمریکا؛ همچنان که دیگران رفتند» (بيانات در دیدار ائمه جماعات مساجد استان تهران ۱۳۹۵/۵/۳۱).

این اصل همان هویت اصیل اسلامی است که ملل مسلمان باید به آن باز گردند :

«امت اسلامی نباید بگذارد. نخبگان سیاسی و فرهنگی نباید اجازه دهنند که دشمنان کشورهای اسلامی بر عزم ملت‌های مسلمان فائق بیایند. امروز روزی است که ملت‌های مسلمان به هویت اصیل و اسلامی خودشان برگرددند. آنچه در درون ما از نیرو و عظمت و شکوه وجود دارد، ناشی از ایمان به اسلام و اعتقاد به قدرت پشتیبان الهی و اتكال به خدای متعال است؛ این است آن قدرتی که هیچ قدرتی بر آن فائق نمی‌آید؛ این را بایستی هرچه بیشتر در دل خودمان، در عمل خودمان تجلی بیخشیم»(بیانات در دیدار مسئولان نظام و سفرای کشورهای اسلامی ۱۳۹۰/۶/۹).

۳- ۲. ایستادگی و مبارزه با نظام سلطه

ایشان جمهوری اسلامی ایران را نمونه‌ای موفق از مقاومت در برابر نظام سلطه می‌دانند.

«صاحب‌نظران سیاسی عالم و افکار عمومی بسیاری از ملت‌ها، بوضوح تشخیص می‌دهند که عامل این خصوصیت تمام‌نشدنی، ماهیت و هویت جمهوری اسلامی ایران است که برخاسته از انقلاب اسلامی است. ایستادگی بر موضع بر حق اسلامی در مخالفت با نظام سلطه و استکبار، ایستادگی در برابر زیاده‌طلبی و دست‌اندازی به ملت‌های ضعیف، افشاری حمایت آمریکا از دیکتاتوری‌های قرون وسطائی و سرکوب ملت‌های مستقل، دفاع بی‌وقفه از ملت فلسطین و گروه‌های مقاومت میهنی، فریاد منطقی و دنیاپسند بر سر رژیم غاصب صهیونیست»(نامه رهبر انقلاب به رئیس جمهور درباره الزامات اجرای برجام ۱۳۹۴/۷/۲۹)

«دشمنی دشمنان ما به‌خاطر این است که نظام جمهوری اسلامی در مقابل نظام سلطه ایستاده است؛ در مقابل عادت بد تقسیم دنیا به سلطه‌گر و سلطه‌پذیر ایستاده است»(بیانات در دانشگاه افسری و تربیت پاسداری امام حسین ۲۴۱ علیه السلام ۱۳۹۳/۲/۳۱).

۳- ۴. به میدان آمدن ملت‌ها، نخبگان و دولت‌ها

رهبری مهمترین نیرو برای مقابله با نظام سلطه را ملت می‌دانند:

«اگر ملت‌ها وارد میدان بشوند با یک هدف مشخص، با شعارهای مشخص، و اگر آن ایمان راسخ در دل و همچنین عمل صالح در کنار این ایمان راسخ وارد میدان شود، هیچ مانعی در مقابل آنها قادر بر مقاومت نیست»(بیانات در دیدار اعضای ستاد بزرگداشت ۹ دی ۱۳۹۰/۹/۲).

«عزم ملت‌ها و ایمان ملت‌هast که حرف آخر را میزند»(بیانات در دیدار فرماندهان و کارکنان نیروی هوایی ارتش ۱۳۸۷/۱۱/۱۹)

رهبری علاوه بر ملت‌ها نخبگان را هم مسئول مبارزه با نظام سلطه می‌دانند:

«اگر سلطه‌گر وجود نداشته باشد، نظام سلطه از بین خواهد رفت، اگر سلطه‌پذیر هم سلطه‌ی دشمن و سلطه‌گر را نپذیرد، باز این نظام به هم

«چون ملت در مقابل این نظام سلطه تسلیم نشده، فشار می‌آورند که تسلیم‌ش کنند»(بیانات در دیدار شرکت‌کنندگان در ششمین همایش ملی نخبگان جوان ۱۳۹۱/۷/۱۲).

۳- ۳. نفی کلیشه‌های تحمیلی نظام سلطه

رهبری تحت عنوان کلیشه‌های تحمیلی مفاهیمی را در نظر دارند که ظاهرأ جا افتاده و معتبرند:

«یک تفکراتی، یک مفاهیمی از سوی تبلیغات پُر جم نظام سلطه، به طور شباهه‌روزی در سرتاسر عالم دارد پراکنده می‌شود؛ یکی از مهم‌ترین مسائل این است که ما باید اسیر نشویم»(بیانات در دیدار رئیس و اعضای مجلس خبرگان رهبری ۱۳۹۴/۶/۱۲).

معمولًا غربی‌ها با عبارات و مفاهیمی چون حقوق بشر، آزادی خواهی، دموکراسی، صلح و امنیت، عدالت و برابری، حقوق فردی و اجتماعی، و واژه سازی‌های دموکراتیک مآبانه و پر معنی دائمًا وانمود می‌کنند که محل تولید و اشاعه این‌ها غرب است.

۳- ۴. به میدان آمدن ملت‌ها، نخبگان و دولت‌ها

رهبری مهمترین نیرو برای مقابله با نظام سلطه را ملت می‌دانند:

«اگر ملت‌ها وارد میدان بشوند با یک هدف مشخص، با شعارهای مشخص، و اگر آن ایمان راسخ در دل و همچنین عمل صالح در کنار این ایمان راسخ وارد میدان شود، هیچ مانعی در مقابل آنها قادر بر مقاومت نیست»(بیانات در دیدار اعضای ستاد بزرگداشت ۹ دی ۱۳۹۰/۹/۲).

«عزم ملت‌ها و ایمان ملت‌هast که حرف آخر را میزند»(بیانات در دیدار فرماندهان و کارکنان نیروی هوایی ارتش ۱۳۸۷/۱۱/۱۹)

رهبری علاوه بر ملت‌ها نخبگان را هم مسئول مبارزه با نظام سلطه می‌دانند:

«اگر سلطه‌گر وجود نداشته باشد، نظام سلطه از بین خواهد رفت، اگر سلطه‌پذیر هم سلطه‌ی دشمن و سلطه‌گر را نپذیرد، باز این نظام به هم

خواهد خورد. اینجاست که تکلیف، تکلیف ملت‌هاست؛ در میان ملت‌ها هم، تکلیف، تکلیف نخبگان است؛ نخبگان سیاسی، نخبگان فرهنگی»(بیانات

در دیدار مسئولان نظام و سفرای کشورهای اسلامی ۱۳۹۱/۳/۲۹)

با این وجود رهبری نقش دولت‌ها را هم بی تاثیر نمی‌دانند ولی کارایی آن را در همراهی ملت‌ها می‌دانند

« دولت‌ها هستند که اگر چنانچه پشتیبانی ملت‌ها یاشان را داشته باشند، می‌توانند حرفی بزنند و این حرف در دنیا مطرح بشود»(بیانات در دیدار جمعی از مدارسان اهل‌بیت علیهم السلام ۱۳۹۵/۱/۱۱).

در نظر رهبری مبارزه ملت‌ها دو وجه دارد، هم سلبی است و هم ایجابی. از منظر سلبی ملت‌ها و نخبگان باید با سلطه موجود و سیطره یافته مبارزه کنند تا آن را ریشه کن کنند. از منظر ایجابی ملت‌ها چنان باید به سلاح ایمان و آگاهی و علم مجهز باشند که عمل سلطه‌گری را نپذیرند.

۳-۵. تقویت بنیه درونی(نیروی نظامی)

« نیروهای مسلح باید نیرومند باشند. دنیا، دنیای تجاوزگری است؛ دنیای محکوم سیاست سلطه است. انگیزه‌ی سلطه‌طلبی در سلطه‌گران عالم، در نظامهای مستکبر، به همه‌ی ملت‌ها هشدار میدهد که ساخت درونی خود و آمادگی‌های لازم را برای تقویت این ساخت به وجود بیاورند و تقویت کنند»(بیانات در مراسم نظامی مشترک یگان‌های نیروهای مسلح استان فارس ۱۳۸۷/۲/۱۲).

۳-۶. پاسداشت استقلال در همه ابعاد آن

«اگر این ملت بخواهد این استقلال سیاسی را، این عرض‌اندام فرهنگی را در مقابل سلطه‌گران عالم حفظ کند، باید پایه‌های اقتصادی خود را محکم کند؛ این، ریشه دواندن استقلال در کشور است؛ و این وابسته است به تولید، به کار، به شکوفائی کار، به نوآوری در بخش‌های مختلف کار... آن

۳-۷. نفی تسلیم و سازش با نظام سلطه

«هر ملتی، اگر تسلیم سلطه‌ای قدرت‌های بزرگ عالم شد، از دست رفته است. هر ملتی، اگر حاضر شد از شرف ملی، اقتدار ملی و اراده‌ی ملی چشم پوشد، در ورطه‌ی ضعف بی‌پایان و وادی‌بی که آخر آن معلوم نیست، لغزید. هر دولتی که حاضر شد در مقابل خواست دستگاه

وقت است که دشمنان خونخوار و هتاک استقلال ملت ایران با ناکامی دهان های خودشان را خواهند بست و کناری خواهند نشست»(بیانات در دیدار کارگران و کارآفرینان ۱۳۸۷//۲/۴).

استقلال وجه ایجابی نیز دارد :

«سعادت در یک جامعه عبارت است از این که آن جامعه بتواند مستقل زندگی کند، بیندیشد، سازندگی کند، در کمال استقلال راه خود را برود و هدف خود را انتخاب کند»(بیانات در دیدار جمعی از دانش‌آموزان و دانشجویان ۱۳۷۴/۸/۱۰).

از دیدگاه رهبری می‌توان استنباط کرد که آسیب‌های ناشی از نبودن استقلال بسیار عظیم و نافی هویت یک ملت است چون تسلط قدرت خارجی از دیدگاه ایشان: «هویت ملی را از مردم آن کشور می‌گیرد؛ افتخارات را از آنها می‌گیرد؛ سابقه‌ی تاریخی را از آنها می‌گیرد؛ منافع مادی آنها را چپاول می‌کند؛ هویت فرهنگی و زبان آنها را هم می‌گیرد» (بیانات در اجتماع بزرگ مردم قم ۱۳۷۹/۷/۱۴).

«هر چیزی که بتواند یک ملت را به استقلال و به اقتدار ملی و خودجوش و درونزا برساند، آن چیز مغبوض مراکر قدرتی است در دنیا که همه‌ی دنیا را برای خودشان می‌خواهد»(بیانات در خطبه‌های نماز جمعه ۱۳۸۳/۸/۱۵).

بنابراین استقلال پایدار و همه‌ی جانبه و متکی بر داشته‌های درونی از یک سو دست اندازی بیگانگان به منابع و تسلط بر حاکمیت ملت‌ها را سد می‌کند و از دیگر سو سعادت واقعی و توانمندی درون زا را تضمین و از هویت ملت‌ها صیانت می‌کند.

یکپارچه‌ی سلطه‌ی جهانی تسلیم شود، بیش از گذشته محاکوم به ضعف و ذلت و تحت سلطه قرار گرفتن و هضم شدن شخصیت شد»(بیانات در دیدار اعضای مجلس خبرگان ۱۳۶۹/۴/۲۵).

۳-۹. وحدت و همبستگی

«وحدت اسلامی و وحدت بینش و نظر و سخن مسلمین، برای استکبار و در رأس آن، امریکای غدار و ابزارهای او در دستگاه حاکمیت سلطه در عالم، خطرناک است. این، حقیقتی است که امام بزرگوار ما بارها آن را بیان کرد»(بیانات در دیدار میهمانان خارجی مراسم اولین سالگرد ارتحال امام خمینی(ره) ۱۳۶۹/۳/۱۶).

«در کدام نقطه‌ی عالم است که مسلمانان از قبل خباثت استکبار جهانی و دستگاه سلطه‌ی جهانی به نحوی آسیب نبینند و فشار بر آنها وارد نشود؟! علاج چیست جز ایستادگی خود مسلمانان؛ جز همپیمانی مسلمانان؛ جز اتحاد مسلمین با یکدیگر؛ جز بیداری جوامع اسلامی و جز به کار گرفتن نیروی عظیم اسلام در سراسر عالم؟»(بیانات در دیدار میهمانان خارجی شرکت‌کننده در مراسم سالگرد ارتحال امام خمینی(ره) ۱۳۷۱/۳/۱۳).

فحوای کلام رهبری مبین این اصل است که اگر اندک اختلافاتی در حوزه اعتقادات دینی وجود دارد، در برابر نظام سلطه وحدت کلمه و رای و بینش سیاسی واحد امری ممکن است. به دیگر سخن اختلافات مذهبی مانع اشتراک نظر سیاسی نیست.

۳-۱۰. صیانت از ارزش‌ها

«راه موفقیت امریکا و دیگر قدرت‌ها و مرتعجان و حکام ظالم و حلقه‌های زنجیره‌ی سلطه‌ی جهانی این است که مردم از دین و معرفت و ایمان دینی عاری بشوند؛ بی‌بندوبار، بی‌ایمان، بی‌عقیده، بی‌تعصب و بی‌غیرت دینی بشوند»(بیانات در دیدار میهمانان و شرکت‌کننگان کنفرانس جهانی اهل‌بیت(ع) ۱۳۶۹/۳/۴).

امروزه حلقه مفقوده تمدن مدرن غرب روی گردانیدن از معنویت و ابعاد روحانی و

۳-۱۳. جهاد علمی

علم از نظر رهبری از کارامدترین ابزارها برای مقابله با نظام سلطه بوده است و ایشان در این زمینه مؤکد تذکر داده اند :

اخلاقی بشری است. علم در وجه عقلانیت ابزاری و مادی گرایانه آن در پاسخ به خواسته های نفسانی و مادی انسان موفقیت های شگرفی را بدست آورده است. اما در عوض انسان را اسیر تکنولوژی و دنیا گرایی نموده است. بنابراین اصالت دادن به عقیده و ایمان می تواند حداقل گوهر الهی و انسانی پیشرفت را تضمین و از پایمال شدن حیثیت انسانی جلوگیری نماید.

۳-۱۱. مسئولیت پذیری و وظیفه شناسی نویسندها و فرهیختگان

رهبری عنصر آگاهی بخشی به مردم را در معرفی و ارشای نیات نظام سلطه را با اهمیت تلقی می کنند

«نویسندها و گردانندگان مطبوعات، هدایت افکار جامعه و تلاش برای اعتلاء و ارتقای آن را وظیفه بزرگ خود دانسته، فضای ذهنی جامعه را با طرح مسائل مهم جهانی و داخلی و ارشای خدعاوهای نظام سلطه‌ی بین‌المللی روشن سازند و امانت و صداقت معلمی دلسوز را، فریضه‌ی تخلف‌ناپذیر خود شمارند و از طرح موضوعات تفرقه‌انگیز یا دلسرد‌کننده اجتناب ورزند» (پیام به ملت شریف ایران در چهلمین روز ارتحال امام خمینی (ره)

(۱۳۶۸/۴/۲۳)

۳-۱۲. اصل قدرتمندی همه جانبه و اعتماد به نفس

«ملت‌ها هیچ راهی بجز قوی شدن، اعتماد به نفس، توکل به خدا و توکل به نیروی ذاتی خود ندارند؛ ملت‌ها باید خودشان را قوی کنند. این قوی شدن فقط از جنبه‌ی نظامی نیست؛ ملت‌ها باید اراده، اقتصاد، دانش و پیشرفت‌های گوناگون خود را پی‌درپی قوی کنند» (بیانات در مراسم مشترک دانشگاه‌های افسری ارتش) (۱۳۸۴/۹/۳۰).

«آنها می‌دانند که علم چقدر در قدرت بخشیدن به یک ملت و به یک کشور، تأثیر دارد، لذاست که اگر بخواهند نظام سلطه؛ یعنی رابطه‌ی سلطه‌گر و سلطه‌پذیر باقی بماند و حاکم بر نظم جهانی باشد، باید نگذارند آن بخشی که آنها مایلند سلطه‌پذیر باشند، دارای علم شوند؛ این یک استراتژی است که بروبرگرد ندارد و الان رفتارشان هم در دنیا بر همین منوال است؛ لذا باید برای کسب علم و تحقیق جهاد کرد؛ باید کار

کرد»(بیانات در دیدار جمعی از مسئولان جهاد دانشگاهی ۱۳۸۳/۴/۱)

«اگر می‌بینید جمهوری اسلامی که حرکت نظامی سلطه را در همه‌ی مدارهای آن با مشکل مواجه کرده و نظام سلطه‌ی جهانی را به چالش طلبیده... راز آن در همین تولید علم و ایمان است. علم و ایمان را در خودتان تقویت کنید»(بیانات در مراسم مشترک دانشجویان دانشگاه‌های افسری

ارتش ۱۳۸۳/۷/۲۲).

در عمل غرب علاوه بر سوء استفاده از علم در جهت سلطه‌گری و توسعه طلبی، دستاوردهای علمی خود را بویژه در حوزه علوم تجربی و اثباتی به رخ ملل کمتر توسعه یافته کشیده است و با یک نوع آپارتايد علمی به تحریر جهان غیر غربی پرداخته است تا از تجهیز این کشورها به علم جلوگیری کند. امروزه علم اساسی ترین عامل در توانمند سازی و کارآمدی هر دو وجه سخت افزاری و نرم افزاری قدرت است. سوء استفاده از علم اگرچه به ظهور استعمار و نظام سلطه انجامید، اما مجهر شدن به آن و بکارگیری هوشمندانه آن می‌تواند بنیان‌های نظام سلطه را واژگون سازد و بر توانایی مادی و معنوی ملت‌ها بیفزاید. علاوه کسب تحصیل و آگاهی مورد تاکید اسلام بوده است و خصلت رهایی بخشی و تقویت دانایی و فکر به مثابه نوعی جهاد است.

نتیجه گیری

با تأمل در چیستی، علل و چگونگی مقابله با نظام سلطه که در گستره بحث از منظر ۲۴۷ مقام معظم رهبری تقریر شد، می‌توان اصولی را استنباط و فهم نمود.

از منظر معرفت شناسی و چرایی شکل گیری نظام سلطه، با ادراک از دیدگاه رهبری می‌توان درسوء بکارگیری معرفت علمی مفهوم بندی کرد. رهبری انقلاب یک عالم دینی و رهبر جامعه اسلامی هستند. در جهان بینی ایشان که همان جهان بینی اسلامی خطرناک ترین جزئی که می‌تواند از طریق امکانات مدرن در دسترس، این کرامت انسانی کاذب و این روابط ناعادلانه و ظالمنه را موجه جلوه دهد و انسان را در خوش خیالی دروغین خود سرگرم سازد، سلطه فرهنگی است. این همان شاکله معیوب و وضعیت دردنگی است که رهبری معظم انقلاب در ساختار حاکم بر سیاست بین الملل مشاهده می‌کنند.

از منظر معرفت شناسی و چرایی شکل گیری نظام سلطه، با ادراک از دیدگاه رهبری می‌توان درسوء بکارگیری معرفت علمی مفهوم بندی کرد. رهبری انقلاب یک عالم دینی و رهبر جامعه اسلامی هستند. در جهان بینی ایشان که همان جهان بینی اسلامی

است، معرفت علمی در پیوند با معارف دینی است و بنوعی علم تابع دین و در راستای آرمان‌ها و اهداف جامع و جهان شمول دین است. علوم جدید غرب و بخصوص علوم مبتنی بر تجربه (اثبات گرایی) که در جهان سرمایه داری به اوج رشد خودش رسید، انسان را بسان شئ یک موجود بیطرف و خشنی در نظر می‌گیرد، علیه دین و متافیزیک طغیان می‌کند و رسالت خود و عالم را در تبیین امر واقع بکار می‌گیرد. یک علم سکولار و صرفاً دنیایی که نه تنها به نیازهای عینی انسان پاسخ می‌گوید بلکه انسان را در زرق و برق تنوع دستاوردهای خود اسیر می‌سازد. این علم ابزاری است که در تغییر طبیعت، چنگ اندازی به ثروت طبیعی ملل محروم، استعمار و استثمار و تحقیر آنها بکار گرفته می‌شود و روابط مبتنی بر سلطه‌گری و سلطه پذیری را شکل می‌دهد. وجه نرم افزاری آن نیز تنها ارزش‌های انسانی را ارزش‌های غربی معرفی می‌کند و با ترویج ریاکارانه و غیر واقعی آنها بر استمرار نظام سلطه پای می‌نشارد.

از منظر روش شناسی و چه باید کرد، از دیدگاه رهبری چنین استنباط می‌شود که ایشان از محدود رهبران جهان هستند که در برابر شاکله و هیمنه عظیم نظام سلطه تسلیم پذیری را ابدأ توصیه نمی‌کنند، چرا که ملل تحت نظام سلطه را به اصول و بنیادهایی ارجاع می‌دهند که هم کفایت مقابله با نظام سلطه را دارند و هم پتانسیل ایجاد یک جامعه پیشرفته و مستقل را. نفی عبودیت غیر خدا و بازگشت به هویت اصیل اسلامی و ملی، تکیه بر علم و ایمان و لزوم پیوند بین آنها که در واقع بنیه درونی ملت و استقلال را در تمامی ابعاد آن تضمین می‌کند از جمله راههای مقابله با چالش "نظام سلطه" است. بعلاوه حس مسئولیت شناسی، اعتماد به نفس و تسلیم ناپذیری نیز که خود مقوم و وحدت آفرین است دستاوردهای دیگر تکیه بر اصالات‌های خود است که نظام سلطه را به اضمحلال می‌کشاند.

فهرست منابع

۱. اسپریگنر، توماس. (۱۳۷۹). فهم نظریه‌های سیاسی، ترجمه فرهنگ رجایی؛ تهران، انتشارات اگاه.
۲. برزینسکی، زبیگنیو. (۱۳۸۶). انتخاب: سلطه یا رهبری، ترجمه امیرحسین نوروزی، تهران، نشر نی.
۳. عالیخانی، محمد. (۱۳۸۱). حقوق اساسی، تهران، انتشارات دستان.
۴. فران، جان. (۱۳۸۲). نظریه پردازی انقلاب‌ها، ترجمه فرهنگ ارشاد، تهران، نشر نی.
۵. قادری کنگاوری، روح الله. (۱۳۸۹). کالبد شکافی ساختار سیاسی ایالات متحده آمریکا، تهران، انتشارات دانشگاه امام حسین.
۶. کالینز پایپر، مایکل. (۱۳۹۰). قدرت پنهان در آمریکا، ترجمه علیرضا عبادتی، تهران، انتشارات روایت فتح.
۷. گیدزن، آنتونی. (۱۳۸۷). جامعه شناسی، ترجمه منوچهر صبوری، تهران، نشر نی
۸. بیزان فام، محمود به اهتمام (۱۳۸۷). راهبرد امنیت ملی آمریکا(مجموعه مقالات)، تهران، پژوهشکده مطالعات راهبردی.

ساست‌ثوبی

۱۳۹۰
پژوهشکده مطالعات راهبردی
شماره هفدهم
پیاپی هفدهم

۲۵۰

